

ANDERSOM

Ander werk van Erik Wouters & Anne Schneider bij Clavis

Jules (4+)

Kop vol gruis (14+)

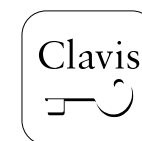
ANDERSOM

Erik Wouters

Erik Wouters
Andersom
© 2024 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Omslagillustratie: Anne Schneider
Omslagontwerp: Clavis Studio
Trefw.: theater, blind zijn, samenwerking, verliefdheid
NUR 285
ISBN 978 90 448 5142 7
D/2024/4124/047
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Bijzondere dank aan ervaringsdeskundige

Charlotte Van Laerhoven.

Zonder haar had ik dit boek niet kunnen schrijven.

Dank aan redacteur Tom Van der Cruysse

voor de fijne en leerzame samenwerking.

Ik ben Anna en ik ben blind.

Ik zou je nog kunnen vertellen dat ik zestien ben, en dol op Thais eten, wollen T-shirts, tiramisu, paardrijden, Stromae, zelf verhalen verzinnen over sprekende sprinkhanen, uitslapen, twee kerkklokken waarvan de ene net iets sneller slaat dan de andere, in de zon zitten terwijl ze ondergaat, wierook, wollen sokken in de winter, shoppen met Inti zonder iets te kopen, marsepein, bruisballen, heel sterke gemberthee, filosofische gesprekken met mezelf, naar de markt gaan, sopraan zingen in het koor, skiën, althoorn spelen, de slappe lach krijgen, gesmolten kaas met een korstje, de geur van baby's na hun badje ...

Ik weet bijna zeker dat je van de opsomming hierboven alleen hebt onthouden dat ik een blind meisje van zestien ben, en misschien dat ik een voorliefde heb voor wol: T-shirts én sokken.

Ik ben inderdaad blindgeboren. Ik zie niet. Niet 'niets', maar 'niet'.

Als bij jou thuis plots de elektriciteit uitvalt en het donker is, roep jij in paniek: 'Ik zie niets!'

Dat klopt niet. Je ziet nog altijd het schijnsel van de straatlantaarns door de gordijnen of je ziet het vlammetje in de boiler boven het aanrecht in de keuken, of het theelichtje onder de kan sterke gemberthee ...

Als ik droom, bijvoorbeeld dat ik fiets, dan voel ik het stuur en de wind in mijn haren, maar zien? Nee.

Zelfs als jij je ogen sluit, zie je nog: kleuren, lichtvlekken, bewegende puntjes ...

Niet dat ik dat zelf ooit 'gezien' heb, maar Inti vertelt me dat.

Inti is mijn vriendin. Omdat ze ook dol is op bijna alles uit mijn lijstje hierboven. Bijna alles, want ze is niet dol op althoorn spelen en marsepein. Logisch, ze heeft stage gedaan in een marsepeinfabriek en moest elke dag tientallen kilo's marsepein inpakken, en althoorn spelen kan ze niet.

Ik wel. Althoorn is zo mooi! Ik hou ervan om met mijn vingers het koele metaal te strelen, mijn lippen in de juiste positie te zetten aan het mondstuk, mijn adem te sturen en dan ... Klank! Trillertjes in mijn buik!

De althoorn is een koperen blaasinstrument, een beetje zoals een tuba, maar veel kleiner. Ik vind de mijne echt schattig. Hij heet Thoot, en hij is erg cool.

Inti en ik hebben ons ingeschreven voor een auditie.

'Anna! Ze zoeken twaalf jongeren van vijftien tot vijfentwintig jaar oud om samen een muziektheaterproductie te maken. Met alles erop en eraan! Professionele begeleiding, voorstellingen in een echte schouwburg, livemuziek, dans, en het stuk heet *Antigone*! Weet je nog?'

Er gaat me een licht op.

'Antigone? Is dat niet dat meisje dat haar broer niet mocht begraven? Theatergeschiedenis bij de Schuur, zo saai!'

'Zoiets, ja. Komaan, Anna, dat moeten we doen! Wij tweeën! We worden beroemd! We krijgen een rolletje in de volgende clip van Stromae, én van Adele!'

Ik voel dat Inti razend enthousiast is. Ze lijkt wel een kacheltje, zo warm!

Ik pruttel tegen.

'Inti, ten eerste, ik ben blind. Remember?'

'Dat weet ik, Anna, dat weet ik! Maar Tiresias!'

'Ti... wat?'

'Tiresias, de blinde ziener!'

'Zegt me niks.'

'Dan had je beter moeten opletten bij de Schuur. Tiresias is een van de belangrijkste personages in dat stuk. De blinde ziener. Blind! Zegt dat jou iets?'

'Vaag ...'

'Doe niet zo flauw, Anna. Die rol is je op het lijf geschreven. Als jij niet slaagt voor die auditie, ram ik een kilo marsepein door mijn strot.'